

Forespørgsel, jeg med Thingets Tilladelse nu skal stille: „Agter den høitærede Minister ikke at affkaffe den skadelige Skik, at de paa Færøerne ansatte Præster i længere Tid, stundom i hele Aar, opholde sig her i Staden?“ Jeg finder mig saameget mere opfordret hertil, som jeg ikke alene fra den ommeldte Mand, men ogsaa fra flere, har hørt Beklagelse over, at dette saaledes gaaer i Svang; vel er den Præst, som jeg omtalte, befordret et Par Dage, efterat nærværende Interpellation var anmeldt; men Grunden til min Forespørgsel er derved ikke ophævet.

Kirke og Underviisningsministeren:

Jeg skal ikke gaae ind paa det lange Tidsrum, den ærede Spørger omtalte, nemlig fra 1806 til 1850, hvori et vist Kald længe havde savnet sin Præst, men blot i Almindelighed bemærke, at det ikke er mig bekendt, at man er besejlet til at sige, at det er Skik, at de paa Færøerne ansatte Præster i længere Tid, stundom i hele Aar, opholde sig her i Staden; det er mig ikke bekendt, at slige Indrømmelser ere gjorte saa ofte, at man kan sige, at det er en Skik (Jo! Frølund: Det er en Uffik!). Ja, det er meget muligt, at det er de Herrer bekendt, mig er det ikke bekendt; derimod er det min Overbeviisning, at det ikke bør tilstedes Præsterne at komme hened fra Færøerne, medmindre der er en særdeles gyldig Grund derfor. Imidlertid træffer det undertiden, at deres Helbredstilstand gjør dem det fornødent at søge Lægehjælp henede, hvilket saaledes ogsaa er sagt mig — jeg veed iøvrigt ikke personlig Noget derom — om den ommeldte Præst fra Nordøerne, at hans Helbredstilstand havde lidt ved i 12 Aar at have været i dette haarde Klima. Det hele Forhold med denne Mand, og hvad der er passeret med ham i Henseende til hans Opreise, ligger før min Tiltrædelse af Ministeriet; det er mig imidlertid bekendt, at Biskoppen havde paalagt ham at reise hjem, men at det ved allernaadigst Resolution blev ham tilladt at blive henede, fordi hans Befordring maatte ansees for at være meget nær forestaaende, og den indtraf ogsaa efter nogle Ugers Forløb. Jeg skal nu sørge for, at Kaldet bliver opslaaet vacant,

og at en Præst snarest muligt gaaer op til Færøerne.

Ischærning: Idet man overveier denne Sag, maa man jo lægge Mærke til, at al denne Mangel paa Oplysning vil kunne blive afhjulpen ved langt fuldstændigere Midler end alle de her omtalte, nemlig ved Handelsfriheden og en fuldstændigere Forbindelse med Færøerne. Naar Handelen frigives paa Færøerne, ville de Embeder, der her omtales som saa ilde anseete, at Folk nødig ere i dem, maaskee blive søgte; thi de ligge paa Reisen til England. Det er den afføndrede Stilling, hvori Færøerne ere holdte fra hele den civiliserede Verden, som har givet Embedsmændene hithi forunderlige Stilling, og der er ved Siden deraf den Beshynderlighed, at man ikke har gjort sig Umage for at lade Færingerne selv, saa gode eller maadelige de nu maatte være, bestyre Færøerne og paa den Maade leve mellem Landsmænd. Den ærede Interpellant har vistnok altfor let frigivet de juridiske Embedsmænd; jeg troer vist, at der trænges ligesaa meget til deres Nærværelse paa Øerne; hans Udtalelse kunde muligvis let blive misforstaaet. Hvad Præsterne angaaer, da have vi allerede hørt, at een af Banffelighederne ligger i den lange Tid, der gaaer hen, inden en Præst paa Færøerne bliver befordret, Kaldet kan blive opslaaet vacant, og en anden Præst kan blive udnævnt, og dernæst i den sjeldne Forbindelse med Færøerne. Det forekommer mig, at alle disse Sager, som nu foreligge til Dmtale og Afgjørelse, ikke kunne bedømmes rigtigt, saalænge vi ere i et Dvergangsstadium; men fremfor Alt maae vi gaae løs paa, at Handelen frigives, og at Færøerne stilles paa lige Fod med alle øvrige europæiske Lande. Der er intet andet Land i Europa, der lever under de Bilskaar, hvorunder vi holde Færøerne, og det er den Ulempe, troer jeg, som fører til disse Forespørgsler, der dog ikke tilfulde kunne besvares.

Kirke og Underviisningsministeren: Jeg vil blot bemærke, at hvad de juridiske Embedsmænd angaaer, hvilket iøvrigt ikke ligger for, da troer jeg, at de sjeldent have været henede og ikke i særdeles lang Tid.

Varfod: Det var ikke den ærede Kirke-